

tega veselimo, turkoljubni naši nemškutarji pa klaverno glave pobešajo! Tudi zadnja volitev jih je močno pobila, tem bolj ker je celó slovenski kmet g. Fluber visokega in štimanega liberalnega kandidata podrli. Tudi je to prvi slučaj, da so pri nas kmetje izvolili kmeta za poslanca! Naša nemčurja Sorschagg in Nasko sta hotela volitev podreti pa sta obadva v mlako pala. Sodnija ni potrdila natolecevanj o kupovanju in prodavanju volilnih glasov. To so si nemčurji izmislili, bržčas prav lahko, ker so sami tako delali, dokler so kaj denarjev imeli! Vsaj rajni Gunzej, volivec od sv. Antona v Slov. gor. je pravil, da so mu nemčurji desetak v roko vtisnili. On je desetak vzel volil pa — narodne, slovenske kandidate! — Na posled omenim še nekaterih posestnikov v Vrhovljah konjiškega okraja. Ti so nevem kako prišli na sum pri zavarovalnicah, kakor da bi si sami poslopja požigali. Te se vsled tega takih zavarovancev branijo, pridnim in hvaležnim pa rade ustrezajo in škodo hitro poplačajo. Tako je tamošnja posestnica in udova M. Kuhl, katerej se je hiša od sosedovega Remerjevega poslopja vnela in pogorela, hitro in popolnem dobila vso škodo poplačano od zavarovalne banke Slavije! Ta zavarovalnica je zaupanja vredna in priporočbe!

Iz Ribnice. (Nezvestoba — predobri starši.) Nekdo je kupil drevesa v cerkvenem gozdu na upanje, ker je obljubil hitro po spečanem lesu dolg poplačati. Ali mož ni ostal mož beseda. Trebalo ga je tožiti pa brez uspeha. Kupec je namreč cerkvena drevesa posekal in prodal, sodnijski cenilci pa niso ničesar najšli, da bi se dalo rubiti, ker je tudi doma vse prodal in poskril; cerkva je morala zgubiti. — Imamo tudi 2 čestita 70letna starša, moža in ženo, ki sta na svojem posestvu mnogo let dobro gospodarila in tudi Bogu lepo služila. Ob nedeljah in praznikih njune klopi v cerkvi ni bilo nikdar prazne, ob sobotah po večerih se je pri hiši molil sv. rožnkranc. Tudi otroke sta dobro in skrbno po krščanski navadi izrejevala, le prerano sta žlico iz rok djala in posestvo sinn izročila. V kratkih letih prišlo je vse na slabo. Kar se je dalo, to je sin od hiše prodal in poskril, ostalo pa pride na boben. Staršem se utegne na zadnje dni prav huda goditi. Nank iz tega pa je, naj starši žlice prezgodaj ne devajo iz rok!

Iz celjske okolice. (Pobirki.) Črez meter visoki sneg je v ravninah čisto skopnel, le iz planin se nam še lesketa. Sprevod gčue. Jožefe Geigerjeve bil je velikansk. Po svoji oporoki si je pa tudi zaslužila, da so njej Celjani zadnjo čast skazali. — Po okolici se poteplje nek slepar, ki lahko vernim ljudem za mali denar številke ponuja, ki bodo pri bližnjem srečkanju v loteriji gotovo „ven prišle“. Se ve, da se mu jih dosti na limance prime. Pride pa tudi do nekega prostega kmetiča in mu ponuja sreče. Toda namesto plačila mu da za popotnico: „Ako za gotovo veš, da te šte-

vilke „ven pridejo“, pa jih sam stavi; saj si dosti potreben“. Pobral je šila in kopita in šel dalje „sreče iskat“. Drži se bolj stranskih krajev, kder žandarji menje dela dobijo. — Lovska postava je ostra; le zapopasti ni moči, je li bolj ostra za najemnike lova, ali za tatove divjačine. Vsak zajc, vsak srnjak ima svojega tata. Zatoraj ni čuda, da lovci zverine na lovu dostikrat še ne zasledijo. Pa Teharski lovci si znajo v takih okolj-šinah pomagati. V pomanjkanju divjačine pokajo eden po drugem. Menda je lovec tovarša za srnjaka pogledal, da je na njega „šprienil“. Pa „šuis“ ni nič škode napravil, ker je v zlahti ostal. — Teharčani so pa pri svojem beriču in njegovem županu res siromaki. Ob novem letu so začeli že veliki petek obhajati. Na beričevo povelje je srenjski odbor plačilo za orglarja ustavil, češ, da je mežnarjeva in organistova brnja že odplačana, ali po beriškem izrazu „oblezana“. Ta menda ne bo čisto resnična. Sicer pa žlahnim Teharčanom nikdo ne zaviđa za njih beriča, niti za njih župana. Da so Teharčani žlahnega rodu, dokazal je pokojni Ferdo Kočevar v svojem „Mlinarjev Janez“. Nekteri se te odličnosti tudi zavedajo in ne trpijo med seboj beričeve baže. Za to so ga iz zapisnika žlahnikov izbrisali in zapodili; on se ne smeje več „baron“ ne podpisati, ne imenovati. Ker so pa s tem priimkom združeni bili mastni dohodki, je ta kazen tem bolj občutljiva, ker so jaslice zdaj precej visoko pripete!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zagrizen sovražnik Slovencev pa tudi sv. katoliške Cerkve je graška: „Tagespost“ glasilo štajerskih nemčurjev in liberalcev. Ta grdi list je objavljaj obširni spis dr. Kozjeka, kder se sedanje nesramno in posebno za kmeta toliko pogubno odernštvo zagovarja in hvali; nov dokaz, da so liberalni nauki in gospodje bolj Judom prijazni, nego domačim, krščanskim, kmet-skim ljudem. — V Gorici so zaprli glasovitega lahona Tolaja; toda po noči so prijatelji straže prevarili, rovarja iz temnice izpeljali in takoj črez mejo na Italijansko spravili. — Dalmatinca Ivana Bijankijerita, urednika „Narodnega lista“ v Zadaru, toži vladini pravdnik zaradi govora, kojega je govoril pri svečanosti dr. Bleiweisa! — Znani dr. Herbst je odšel v Prago, kder se hoče s dr. Riegerjem pogoditi in zvezati, da bi zatrl magjarsko oholost. Ko bi Nemci bili odkritosrčni in nesebični tukaj tako, kakor so Čehove, bilo bi uže davno iz take moke kaj kruha, a vsa reč je neizmerno neverjetna. Čehi so Slovani, zoper Slovane pa so se Nemci in Magjari še do sedaj vselej porazumili! — Kako resnično je „Slov. Gosp.“ pa tudi vsi slovanski listi narisal zadnjič domoljubje nemških liberalcev, to je iz nova potrjeno. Nesramni prusak Schönerer je svoje volilce sklicaj blizu Zwettel-na v gornjem Avstrijskem in jim razložil, zakaj je

izrekel željo brž pod nemško-pruskega cesarja priti. Z vidnim veseljem poročajo dunajski nemško-judovski listi, kako radi so ga volilec poslušali, mu z burnimi „hoch“-klici pritrdjevali in mu naposled zaupnico izjavili. Volilcev se je sešlo 200. To je hudo znamenje — sad popustljivosti gospodov duhovniškega in svetnega stanu, ki so poklicani skrbeti za živo vero in domoljubje pri avstrijskem prebivalstvu! — Državni zbor se snide 15. jan. Ministri ostanejo do tiste dobe. Potem bodo 3 odstopili, znani dr. Stremajer pa ostane. Za pajdaša bo dobil znanca dr. Rechbauerja, tistega, ki je enkrat v deželnem zboru v Gradcu rekel, da mu ni znano, da na Štajerskem živé tudi Slovenci! Minister Depretis bo državni dolg pomnožil za 30 milijonov. Na posodo bo dobil skoro od samih judovskih bankirjev. Tem bo izročil 30 milijonov papirne rente, ki jo bodo na borzi prodavali po kurzni ceni 60:10 t. j. oni bodo zaslužili v prvem hipu 1.200.000 fl. čeravno bodemo vrhu tega za najeti dolg davkeplačilci plačevali na leto po 4-20 kr. % obresti. Blizu jednako gospodari nam sedanje liberalno ministerstvo uže 6 let in še ni videti, da bo tega brž konec! Ogerskim deželam so za letos stroške proračunili na 246 milijonov; dače toliko ne zmorejo, zato bo treba zopet izposoditi 22 milijonov. Magjarska oholost in zapravljenost ste si blizu jednaki. Ljudje so z davki preobloženi. Za Bosno in Hercegovino se pošiljajo iz Dunaja hrvatske in srbske šolske knjige, iz Hrvatskega pa je vojvoda Württemberg pozval 42 uradnikov, ker magjarskih ali nemških rabiti ne more. Železnica od Kostanjice do Banjeluke je popravljena in se po njej uže vozi. V Metkoviću v Hercegovini bila je huda burja in toča, v Mostaru pa uže drevesa cvetejo.

Vnanje države. Sv. oče Leon XIII. so do Kolinskega nadškofa, ki nekde skrit v prognanstvu živi, poslali pismo in ga po novinah objavili; v njem nemilo tožijo o preganjanju katoličanov na Nemškem in opominjajo k združeni molitvi, naj bi Bog srca nemškega cesarja in jegovih ministrov ganil in naklonil k milejšim sklepom, sicer ne bo boljše. — Pri volitvah za francosko štarešinstvo ali gosposko zbornico zmagali so republikanci, imajo večino 176 glasov. Angleška največja oklop-nica „Thunderer“, s katero so Rusom blizu Carigrada žugali, mora poškodovana domov; kanon je razletel, ubil 12 ljudi, ranil 32 in glavni oklop razbil. Španjski kralj je dal javno zadržniti Monkasija, ki je nedavno na njega ustrelil. — Belgijski škofi so izdali pismo zoper razkristijanjenje šol, koje hočejo liberalci pričetiti, ker so pri volitvah katoliške in konservativne volilce premagali. Pismo liberalnega početja ne bo ustavilo. Tako je povsod, kder katoliški močje ob času volitev roke križem držijo. Zastran Turčije začelo se je zopet govoriti, da bo zmadletka razkosana: Rusi vzamejo Carigrad, Grki Tesalijo, Epir Italijani, Skadar in Novipazar Avstrijanci, ostala Albanija postane neodvisna in drugo se združi z Bolgarijo, Angleži

in Francozi bi si pa vsak svoj kos vzeli v Afriki in Aziji. Bolgari v Macedoniji so neizrečeno trpeli v novi borbi zoper Turka: okoli 6000 ljudi je mrtvih, 197 cerkva razdanih, 120 vasi požganih. Ruski general Todleben in knez Dundakov sta ruskega cara prosila, naj se rev usmili. Na Ruskem v Astrahanu je hud pomor začel ljudi moriti. Znani divji Sulejman-paša, ki je v Črnigori razsajal in v Šipki grozno pa zastonj Ruse napadal, bil je zaradi slabega bojevanja od sultana odstavljen in izgnan. V Afganistanu se Angleži bližajo Kandaharu in Kabulu!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

V. Kdor je videl Dunajsko Salvator-cerkvo, ali kakor jej pravijo „Votivkirche“, spoznal bode odmah, da je po njej osnovan temeljni načrt stolne cerkve v Djakovaru; se vé da slog je pri prvi strogo gotiški, pri drugi bolj romanski. Malarije na presno iz življenja Gospodovega, narisane in izpeljane od starega in mladega Seitz-a so nepopisljivo lepe, veličastne, ki ti poprej, kakor se nadejaš, zavzamejo um in srce. Čem dalje njih gledaš, tem bolje strmiš. Na posameznih slikah misliš, da so osebe žive, da med seboj šepetajo, da si znamenja dajejo, kako rajske čute vzbujajo v njihovem oprsju blagi nauki, ki tečejo Božjemu sinu iz ust, kakor medica. Ednake dolgovečne vrednosti so tudi podobne sv. Petra, kteremu posvečen je ta sijajni dom. Seitz-a sta s temi malarijami lep spominek postavila svoje umetnosti v Slavoniji. Ludvik Seitz se je l. 1877. kaj vrlo proslavil tudi v Freiburškem stolnem svetišču. Prihodnje leto bode, kakor sem čul, v stolni cerkvi Trevizanskej svoje malarije med Tizianove izdelke vzporedil. Razen teh dveh slovitih umetnikov delajo v Djakovaru še drugi domači, italijanski, francoski in nemški imenitni kiparji. — Pod cerkvo so podzemeljski hodniki, ali boljše: še druga cerkva, v kateri se bodo o raznih prilikah n. p. veliki teden, opravljale svečanosti in kjer se bodo škofi Djakovački pokopavali. Ako ohrani mili Bog prevž. vladiko Strosmajerja zdravega in srečnega, biti će cerkva v 6. letih za vsem dodelana na slavo božjo, na čast svojemu utemeljitelju, na kinč katoliškim cerkvam po slavjanskem jugu, na radost in veselje pobožnemu krščanskemu ljudstvu, na povzdigo in za uzor čerkvenj umetnosti. Mimo gredé bodi še omenjeno, da se pričetek stolne cerkve Djakovačke izvaja iz Bosne od starodavnih časov. Slavno bosansko mesto Kreševo je imelo namreč zgodaj svoj škofovski sedež. Manihejci krivoverci pa, ki niso hoteli biti pokorni rimskemu papežu, so si v Bosni drugega poglavarja izvolili, umorili Kreševskega škofa, večino kanonikov in duhovnikov ter si osvojili